CRONICA VREMII

Punct de vedere

ANIVERSAREA "LEGIUNII ARHANGHELUL MIHAIL"

Ion BOIERU

Oricine se apleacă asupra trecutului românesc, asupra devenirii istorice a neamului românesc, se oprește cu mirare la momentele cruciale, prin care se pricep tainele vieții acestui neam. Nu există popoare și neamuri, în istorie, fără taine. Incetul cu încetul, cercetătorul iscoditor al istoriei românești, ajunge la 24 Iunie 1927, când a fost întemeiată "Legiunea Arhanghelul Mihail". Adică, s'a înfiripat o nouă taină a istoriei românești.

Nu era vorba de un partid politic, căci țara avea destule partide și grupări politice, ci de o nouă îngemănare românească, care va da roade, chiar prin moarte și înfrângere.

Nu erau vizate biruințe electorale și politice, ci ridicarea energiilor, renasterea spiritului național și creștin, revenirea la tradițiile cele adevărate și îndrumarea pe calea cea bună a unui umanism românesc integral.

Iată mărturisirea simplă și curată a lui Corneliu Codreanu, despre aceste începuturi ale Legiunii: "Intima noastră stare sufletească din care s'a născut Legiunea a fost aceasta: nu ne interesa dacă vom birui, dacă vom cădea înfrânți sau dacă vom muri. Scopul nostru era altul: de a merge înainte, uniți. Mergând împreună, uniți, cu Dumnezeu împreună și cu dreptatea neamului românesc, orice soartă ne-ar fi dăruită, înfrângerea sau moartea, ea va fi binecuvântată și va da roade pentru neamul nostru. Sunt înfrângeri și sunt morți care trezesc un neam la viață, după cum și biruințe dintre acelea care-l adorm, spunea profesorul Iorga, odată" (Pentru Legionari, p 296).

Partidele politice, din vremea aceea, aveau alte temeiuri de existență națională, alte obiective și alte preocupări. Legiunea aducea ceva mai mult; "o încredere nelimitată în steaua noastră și a neamului", sub puterea credinței în Dumnezeu, cu o dragoste nelimitată între cei ce au pornit dela "Icoană" și cu cântece, care țâșneau din suflete curate. "Legiunea Arhanghelul Mihail" a pornit dela "piatra unghiulară" care este omul. Ea a fost întemeiată "ca o școală și o oaste", prin care să se formeze un om nou, un nou tip de român, legionarul. Aceasta era singura cale, prin care poporul român putea ieși din impasul vieții sale istorice, după 1918, viață încărcată cu toate păcatele lumii și fără nici o perspectivă de refacere spirituală, fundamentală și structurală. Toate partidele politice urmăreau și preconizau tot felul de reforme, de natură politică, dar nu aveau curajul unor rupturi totale, care să deschidă drumuri noi, de renaștere a vieții românești.

Burghezia era opacă față de nevoile spirituale și naționale, și mioapă față de viitorul național. Ea era închistată în principiile economice și materialiste, care guvernau interesele și acțiunile ei de clasă socială.

Burghezia nu mai avea cuprinderea unui destin național, nu mai era pasionată pentru împlinirea unor idealuri specifice. In interiorul țării, era o clasă dominantă, iar pe planul extern, devenise internaționalistă, prin capitalismul pe care-l profesa ca o formă de progres, necesar și imperativ.

Chiar dacă partidele politice dispuneau de elemente valoroase și morale, de o elită bine pregătită, structura lor internă și cadrul vieții naționale, stăpânită de o burghezie tiranică, nu permiteau acestor elemente decât o adaptare profesională, fără șanse de realizări majore.

Fără șanse de a depăși regulile stabilite de regimul burghez, care, uneori, purta eticheta de "democrație", prin fals în actele publice și prin sperjur față de constituție.

Burghezia românească, după primul război mondial, nu mai semăna deloc cu burghezia care se născuse după 1829, (când a fost semnat tratatul dela Adrianopol) cu ajutorul ideilor liberale aduse din Occident.

Dacă ideile liberale erau străine, și dacă Mihai Eminescu le-a supus unor critici aspre, dar pline de validitate, nu se pot nega sentimentele naționale și pasiunile curate ale tinerilor români, de atunci, pentru o mărire românească. La începuturile sale, burghezia românească, a avut și orientări morale. Mai târziu, valorile morale s'au restrâns la simple forme și aparențe, fiind total depășite de valorile economice, tendințele pur materialiste și de imoralitate.

Ori, neamurile au dreptul să-și restabilească ordinea lor firească, de existență istorică. Să iasă din haos, din corupție, din imoralitate și dezmăț politic, căci altfel își pierd rațiunea de a fi neamuri. Aceasta a fost premiza dela care a pornit Corneliu Codreanu când a înființat Legiunea Arhanghelul Mihail. Legiunea răspundea unor chemări naționale de a-și regăsi albia firească de dezvoltare în lume, de a-și păstra ființa spirituală și de a împlini rostul său în istorie. Ea s'a născut dintr'o stare de conștiință națională înaltă. Cei ce au cugetul curat, pot înțelege foarte bine acest moment crucial al istoriei românești și pot pricepe poziția ideologică a Miscării Legionare, de mai târziu, în cadrul vieții sociale românești. A fost un moment de ruptură, față de starea de haos ideologic în care se găsea țara, față de mentalitatea burgheză anacronică și mioapă, față de incapacitatea și falimentul partidelor politice de a se plasa pe o linie de viziune cuprinzătoare a problemelor românești.

Legiunea Arhanghelul Mihail a fost expresia unui românism curat, al unor tendințe naturale de a-și asigura devenirea istorică pe liniile propriei sale firi, ale structurii sale etnice, după principiul diferențierii. Din ea a crescut mai târziu Mișcarea Legionară, prin care s'au legitimat drepturile românești la o viață nouă, cu un impresionant suport al întregului național, în cuprinsul căruia s'au întâlnit țăranii, muncitorii, studenții, elevii, meseriașii, liber profesioniștii, învățătorii, magistrații, militarii, clericii, universitarii, oamenii de cultură, cu tot ce aveau mai aristocrat în atitudinea și orientarea lor, cu întregul lor cuget românesc de a ridica neamul românesc pe culmile unei existențe plină de măreție și creatoare de cultură și forme de viață unice prin alcătuirea lor. Tot ce a fost major în cultura românească după întemeierea Legiunii și, odată, cu apariția Miscării Legionare, a avut o puternică și profundă imprimare și pecete a spiritului de viață legionară. Ideologia legionară, prin coerența principiilor ei și prin ierarhia valorilor, a fost instrumentul de orientare al generațiilor tinere, și un sprijin moral în confruntarea cu comunismul, după 1944.

In perspectiva timpului, ideologia legionară și-a păstrat unitatea ei structurală, ea n'a putut fi alterată de vreme. Este validată și verificată de mersul istoriei, încât reprezintă și astăzi o piatră unghiulară în viața românească, fără de ajutorul căreia nu se va putea clădi nimic trainic și durabil. De aceea, se cuvine, să ne apropiem de 24 Iunie, ziua Legiunii Arhanghelului Mihail, cu omagiile noastre, ale acelora care ne-am împărtășit din binefacerile ei spirituale și din luminile ei călăuzitoare. Iar celor ce rătăcesc, încă, pe căi încurcate și fără speranțe, le dorim să se oprească o clipă, undeva, unde se vor putea împărtăși din darurile românești ale Legiunii.

Atunci, toate se vor descurca, pentru ei.

NOTE SI COMENTARII

UN FALS... ȘI MULTE ALTELE...

In numărul 27 din 1983 al publicației "OPINII" din Paris, a fost publicată în facsimil o scrisoare a organizației maghiare de peste hotare cunoscută sub numele de "Freedom Fighters", adică "Luptătorii pentru libertate". Revista "CARPATII" din Madrid, Spania, la rându-i, a reprodus și comentat respectiva scrisoare, precum am făcut-o și noi în cadrul acestei rubrici.

Intre timp, fiind pusă - se vede - într'o situație destul de penibilă, dat fiind textul inflamatoriu care mergea până la îndemnul la genocid față de Românii din Transilvania, organizația maghiară a "Luptătorilor pentru libertate" din lumea liberă a desavuat respectiva scrisoare, declarând c'ar fi un FALS, cu intenția de a-i învrăjbi pe Românii de peste hotare în raporturile lor cu Ungurii. Motivul invocat este că scrisoarea în chestiune, deși dactilografiată pe o hârtie cu antetul organizației respective, n'a purtat nici o semnătură, ceea ce este adevărat.

Hai să zicem deci și noi că abominabila scrisoare ar fi fost un FALS necugetat, sau poate mai degrabă, extrem de bine cugetat, pentru a-i învrăjbi pe Românii din diasporă contra Maghiarilor. Dar atunci, ne întrebăm: cum anume explică denigratorii respectivei scrisori deșănțata propagandă maghiară ce se duce de ani și ani de zile pe întreg Mapamondul pe tema drepturilor Ungariei asupra Trasilvaniei, leagănul de baștină al poporului român, dela bădia Traian încoace, reunificat la 1 Decembrie 1918, cu Patria Mamă? Si cum anume am putea noi Românii judeca sutele de articole, manifeste, broșuri și cărți publicate și plătite cu bani grei în limbi de circulație universală, nu pentru a informa ci pentru a dezinforma opinia publică mondială, pe tema Transilvaniei?... Si asta, nu pe vreun oarecare drept istoric, ci pur și simplu dintr'o ură șovină.

Am spus-o și o repetăm: noi Românii, n'avem nimic, n'avem absolut nimic de a parlamenta cu Maghiarii pe tema Transilvaniei, unde nu ei, ci noi am fost și suntem, nu nuami băștinași ci chiar majoritari. Si asta, în chiar conformitate cu date demografice maghiare din care reiese, negru pe alb cele afirmate mai sus, adică majoritatea Românilor în Transilvania. **Atunci, pe ce anume bază își întemeiază** ei pretențiile asupra Transilvaniei? Dacă frații lor ce trăiesc pe acele meleaguri au ajuns la concluzia că, în calitatea lor de minoritari, sunt persecutați de către actualul guvern comunist al dinastiei Ceaușescu, pe care ei însiși l-au sprijinit ca să ajungă la putere, n'au decât sa-și ia catrafusele și să se repatrieze în țara lor de baștină, pentru a termina, odată și pentru **totdeauna, acest conflict.**

Dar, hai să mergem mai departe pe această nespus de gingașă temă, și să punem următoarea întrebare: ar permite oare guvernul comunistului Ianoș Kadar, **minorității românești depe teritoriul Ungariei, drepturile pe care ei le cer pentru minoritatea lor din Transilvania?...**

După toate informațiile noastre, putem mărturisi că, Maghiarii din România nu sunt mai rău tratați decât Românii din Ungaria. Nu trebue însă uitat faptul că atât unii cât și ceilalți, sunt victimele unor regimuri dictatoriale marxist-leniniste în care Omul **are numai datorii dar nu și drepturi. Ca atare ar fi de** așteptat și de dorit ca în această direcție să se ducă lupta exilaților tuturor națiunilor căzute în robia comunismului, lăsând la o parte fricțiunile de ordin național sau teritorial, până la biruința finală împotriva dușmanului comun, care ne amenință pe **toți deopotrivă cu anihilarea, atât ca state independen**te, cât și ca națiuni suverane în spațiul Est-European. Dar, cu părere de rău, cu mare și nespusă **părere de rău, constatăm că organizația luptătorilor** maghiari pentru libertate ce a luat ființă în lumea liberă, după înfrângerea sângeroasă a dreptei lor **revoluții** din anul 1956, împotriva comunismului, **revoluție** care a fost sugrumată de către monstrul cu chip de om, care a fost Iuri Andropov, în loc de a **merge mai departe pe acest drum, și-a schimbat fața și** atitudinea, luptând acum peste hotare, ca să libereze Transilvania de Români. Ei bine, puși fiind într'o asemenea situație, noi, Românii din lumea liberă, considerăm că avem o sfântă datorie de a ne ridica **glasul, respingând cu indignare abominabila propagan**dă maghiară pe tema Trasilvaniei. Căci, dacă scrisoarea pe care o comentăm în aceste rânduri, a fost cu adevărat un FALS, de asemenea, false sunt toate, dar absolut toate articolele, broșurile, cărțile și manifestele pe care Maghiarii le răspândeșc, în diferite limbi de mare circulație... Si asta, spre rușinea lor!... Căci oricât s'ar strădui și oricâți bani vor cheltui, nu pot schimba adevărul istoric.

Nicolae NOVAC

CUVÂNTUL ROMÂNESC
THE ROMANIAN VOICE
ISSN 0705-8365

Redacția și administrația:

P.O. BOX 4217
STATION D.
HAMILTON, ONTARIO
L8V 4L6
CANADA
TELEPHONE:
(416) 387-1832